

Χρυσήίδα Δημουλίδου...

Η δική μας πετυχημένη συγγραφέας

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΘΟΔΩΡΗΣ ΓΚΑΛΜΠΙΕΝΗΣ

Κέρδισε πολλά με το σπαθί της! Την ποιότητα ζωής της, την αξιοπρέπείά της, την ευτυχία της. Ταξίδεψε στα τέσσερα πέρατα της Γης, όχι σαν τουρίστας που συγκρίνει τη χώρα του με όσα θα δει, αλλά ως αεροσυνοδός και ως ένας άνθρωπος με ανεξάρτητο πνεύμα και ανοιχτό μυαλό. Κρατά τη μοναδικότητά της, αλλά με σεβασμό στον εαυτό της και στους γύρω της. Στηρίζει αυτό που είναι και αυτό που πιστεύει, όμως ακούει και τι έχουν να της πουν και οι άλλοι. Αγαπά τον εαυτό της, αλλά επιμένει να μαθαίνει και να γίνεται καλύτερη. Αισθάνομαι τυχερός και ευγνώμων που, παρά το γεγονός ότι δουλεύει καθημερινά ώρες ατελείωτες και χάνεται μέσα στο lap top είχα, την ευκαιρία να πω έναν καφέ με την Χρυσήίδα Δημουλίδου...

M. m.: Ας ξεκινήσουμε τη συζήτησή μας, κυρία Δημουλίδου, από δύο γεγονότα τα οποία συνέβησαν πρόσφατα. Αρχικά, έχει εκδοθεί το νέο σας βιβλίο, «Οι αγγελιαφόροι του Πεπρωμένου», του οποίου η παρουσίαση έγινε και στις Σέρρες στις 8 Ιουνίου και για το οποίο αξίζει να σημειωθεί είναι η συνέχεια κάποιου άλλου σας βιβλίου, του «Το Σταυροδρόμι Των Ψυχών» ως επιθυμία του αναγνωστικού σας κοινού να γραφτεί!

X. Δ.: Το βιβλίο αυτό δεν ήταν στο πρόγραμμά μου. Ούτε που το είχα

σκεφτεί. Εκείνη την εποχή έγραφα το αστυνομικό μου, «Ο Λύκος Της Μοναξιάς», το οποίο έχω τελειώσει. Βομβαρδιζόμουν καθημερινά από παρακλήσεις αναγνωστών να γράψω την συνέχεια από το «Το Σταυροδρόμι Των Ψυχών», το οποίο όμως δεν γινόταν να γραφτεί, διότι έπρεπε εκ των πραγμάτων η ιστορία να τοποθετηθεί στο μακρινό μέλλον κι εγώ δεν ήμουν ειδική. Τελικά μια μέρα αποφάσισα να το κάνω. Πείσμως και σκέφτηκα ότι ένας συγγραφέας πρέπει να τολμά και να κάνει την ανατροπή. Και την έκανα. Μέχρι στιγμής τα σχόλια είναι πολύ θετικά και εγώ το θεωρώ το δεύτερο καλύτερο βιβλίο μου με πρώτο το «Σουίτα Στον Παράδεισο».

M. m.: Βρεθήκατε στις Σέρρες για να βραβευτείτε για την προσφορά σας στην ελληνική λογοτεχνία και στον κόσμο του πνεύματος στις 31 Ιανουαρίου. Πώς αισθανθήκατε που ο τόπος σας σάς απέδωσε αυτήν την τιμή;

X. Δ.: Πάρα πολύ όμορφα! Ήταν μεγάλη τιμή για μένα, κυρίως όταν έμαθα πως είναι η τρίτη χρονιά αυτής της διοργάνωσης και με τιμήσανε τόσο νωρίς την στιγμή που υπάρχουνε πολλοί Σερραίοι που έχουν προσφέρει περισσότερα από εμένα. Οι δύο προηγούμενοι βραβευθέντες είναι ο Γιώργος Χατζηνάσιος και η Μαρία Χούκλη. Το μόνο μελανό σημείο ήταν ότι τα τοπικά κανάλια, πέρα από το «ΕΠΙΛΟΓΕΣ», δεν με κάλεσαν ούτε για αστείο, ούτε καν πρόβαλαν το γεγονός. Με ενόχλησε πολύ το γεγονός.

X. Δ.: Η ζωή μου έχει αλλάξει πάρα πολύ. Είμαι καλύτερα οικονομικά και πιο μόνη από ποτέ. Δεν βγαίνω σχεδόν καθόλου και με ευχαριστεί να διαβάζω και να γράφω. Κάποτε ήμουνα πολύ κοσμική και δεν καθόμουν ποτέ στο σπίτι. Εκείνο που μου δίδαξαν είναι ότι, η ζωή είναι μια ατέρμονη μάχη και η ευτυχία δεν είναι παρά η ανάπαυση του πολεμιστή. Ξεκουράζεται για λίγο και ρίχνεται πάλι στην μάχη.

M. m.: Είστε μια συγγραφέας της οποίας τα βιβλία είναι όλα best sellers! Στην αρχή του προλόγου, στο καινούριο βιβλίο σας, λέτε ότι "για άλλη μια φορά η ζωή σας αποδεικνύει ότι οι άνθρωποι είναι ικανοί για τα πάντα". Παίρνω, λοιπόν, αφορμή και ρωτώ: τα όνειρα που μας φαίνονται άπιαστα, οι στόχοι που είναι μακριά, οι επιτυχίες που θέλουμε να γευτούμε, είναι τελικά θέμα θέλησης, τύχης ή μέσου;

X. Δ.: Πάνω από όλα θέλησης! Τίποτε δεν σου χαρίζεται αν δεν δουλέψεις σκληρά. Από εκεί και πέρα κάποιοι παράγοντες,

όπως τύχη και μέσο, μπορεί να ανοίξουν μια πόρτα, που όμως δεν θα μείνει για πολύ ανοιχτή αν δεν μοχθήσεις. Στην ζωή δεν πρέπει να κάνεις όνειρα, αλλά να βάζεις στόχους.

M. m.: Ποια είναι η πιο έντονη στιγμή της ζωής σας που δεν πρόκειται ποτέ να ξεθωριάσει από το βιβλίο του μυαλού σας;

X. Δ.: Είναι η 20η Ιανουαρίου του 1998 στις 3 το μεσημέρι. Πέθανα και αναστήθηκα μετά από πέντε χρόνια. Μη ρωτάς περισσότερα. Ο μεγάλος πόνος σε κάνει πιο σοφό.

M. m.: Πώς φαντάζεστε τη ζωή σας σε δέκα χρόνια απ' αυτή τη στιγμή που μιλάμε;

X. Δ.: Εκείνο που θέλω είναι να έχω δίπλα μου καλούς φίλους, υγεία και να μπορώ να γράφω και να διαβάζω. Ταξίδια έχω κάνει άπειρα ως αεροσυνοδός, γλέντησα την ζωή, είμαι χορτασμένη από όλα. Η ζωή, έχει μεγάλη ομορφιά μέσα από την απλότητά της. Μόνο που για να το κατανοήσεις αυτό, θα πρέπει να

αναζητήσεις πρώτα την ματαιότητα. Και μετά θα αντιληφθείς ότι η γιατρεία, βρίσκεται στην Φύση και την Αγάπη. Η ύλη δεν είναι παρά ένα παλτό που δεν το χρειαζόμαστε όταν υπάρχει ήλιος. Γιατί στο χέρι σου είναι να κάνεις την ζωή σου καλοκαίρι. Τους χειμώνες και τα καλοκαίρια της ζωής μας, εμείς τα διαλέγουμε. Γι αυτό σου λέω, τι το θέλεις το παλτό καλοκαιριάτικα;

M. m.: Ποιο είναι το μοτο που έχετε στη ζωή σας;

X. Δ.: Born to be alive...

M. m.: Σας ευχαριστώ ιδιαίτερα για την πολύ ωραία κουβέντα που είχαμε. Έχω «ταξιδέψει» μέσα από τα βιβλία σας και θα συνεχίσω να το κάνω, καθώς πιστεύω ότι έχετε πολλά ακόμη να δώσετε στην σύγχρονη ελληνική λογοτεχνία.

X. Δ.: Να είσαι καλά, σ' ευχαριστώ!